<https://doi.org/10.31874/2520-6702-2020-9-1-15-23>

УДК 378.013-047.22

Драч Ірина

Дослідницька доброчесність в університетах: аналіз досвіду Великої Британії та України

Анотація

Приєднання України до Болонського процесу та входження до Європейського простору вищої освіти та Європейського дослідницького простору зумовлює посилення інституційної спроможності вітчизняних закладів вищої освіти, що передбачає, зокрема, підвищення якості досліджень. Це, в свою чергу, актуалізує зміну парадигми управління дослідницькою діяльністю в університетах. За рекомендаціями Лісабонського саміту (2000 р.) університетам необхідно здійснити перехід від традиційного управління до моделі врядування, яка дозволяє уникнути надмірної державної регламентації та мікро-управління. Дослідницьке врядування передбачає, зокрема, впровадження інституційної політики щодо створення середовища, в якому дотримуються високих наукових та етичних стандартів при виконанні досліджень. У статті здійснено аналіз досвіду провідних університетів Великої Британії та України щодо використання інституційних політик із забезпечення дослідницької доброчесності, визначено їх особливості. Встановлено, що в закладах вищої освіти обох країн забезпечення дослідницької доброчесності є одним з основних напрямів інституційних політик; дотримання етичних принципів при проведенні досліджень є обов'язковим для членів університетської спільноти. Водночас, на відміну від вітчизняних університетів в британських закладах вищої освіти інституційні політики щодо дослідницької доброчесності є більш чітко визначеними, відкритими і прозорими, з акцентом на забезпеченні надійності, конфіденційності і справедливості процесу розгляду звинувачень у неправомірній поведінці при проведенні досліджень; спрямованими на забезпечення широких можливостей для навчання, підвищення кваліфікації та консультацій дослідників; передбачають систематичне оцінювання та аналіз стану дотримання принципів доброчесності при проведенні досліджень в університеті. Проведений аналіз особливостей інституційних політик університетів Великої Британії та України щодо дотримання етичних принципів при проведенні досліджень дали можливість запропонувати рекомендації для вітчизняних закладів вищої освіти щодо удосконалення інституційних політик із забезпечення дослідницької доброчесності в системі управління дослідженнями.

Ключові слова: університетське врядування, дослідницьке врядування, дослідницька доброчесність

Вступ

Повноцінне входження України до ЄПВО і ЄДП передбачає підвищення якості досліджень у закладах вищої освіти. Доведено, що результати досліджень прямо залежать від використання моделі дослідницького врядування в університетах (Драч, 2018).

Врядування як модель управління дослідницькою діяльністю в університеті характеризується багаторівневістю інституційної структури управління, широким залученням зовнішніх і внутрішніх стейкхолдерів та багатозадачністю. Відмінностями дослідницького врядування, які відрізняють цю модель від традиційного управління дослідженнями в університетах, є акцентування уваги на прозорості управлінської діяльності, широкому

залученні громадськості до моніторингу за процесом та результатами досліджень, постійному вдосконаленні стандартів щодо підвищення якості досліджень, запобіганні шахрайству та зловживанню в дослідженнях (Драч, 2018).

Важливою складовою дослідницького врядування є інституційна політика щодо створення середовища, в якому дотримуються високих наукових та етичних стандартів при виконанні досліджень.

Як зазначено в «Комюніке конференції Міністрів європейських країн, відповідальних за сферу вищої освіти» (Paris Communiqué, 2018), «академічна свобода і доброчесність, інституційна автономія, участь студентів і працівників у врядуванні вищої освіти та громадська відповідальність вищої освіти й за вищу освіту становлять основу Європейського простору вищої освіти».

Натомість на сьогодні в системі вищої освіти України спостерігається криза академічної доброчесності, яка спричинена багатьма чинниками. Серед основних з них можна назвати наступні: загальна криза суспільства, що характеризується толерантністю до правового нігілізму, корупції, численних порушень законодавства і етичних норм; відсутність законодавчо встановлених вимог і усталених процедур оцінювання наукових та навчальних робіт на предмет наявності академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації та інших порушень академічної доброчесності; внутрішня демотивація викладачів і науковців до дотримання принципів академічної доброчесності в умовах низьких зарплат, відсутності необхідної для якісних досліджень матеріальної бази, якісного зовнішнього оцінювання та зовнішнього запиту на результати досліджень (Розширений глосарій термінів та понять ст. 42 «Академічна доброчесність» Закону України «Про освіту», 2017).

Подолання кризи академічної доброчесності в університетах України зумовлює актуальність розроблення рекомендацій для вітчизняних університетів на основі аналізу кращих європейських практик щодо формування і підтримки доброчесного університетського середовища.

Мета статті – на основі аналізу особливостей інституційних політик із забезпечення дослідницької доброчесності провідних університетів Великої Британії та України запропонувати вітчизняним закладам вищої освіти рекомендації щодо удосконалення відповідних політик.

Завдання статті – проаналізувати особливості інституційних політик щодо забезпечення дослідницької доброчесності в системі управління дослідницькою діяльністю в провідних університетах Великої Британії як однієї з країн-світових лідерів вищої освіти та України, в якій здійснюються тільки перші кроки на шляху до формування культури дослідницької доброчесності членів університетської спільноти; запропонувати рекомендації для вітчизняних закладів вищої освіти щодо удосконалення політик щодо формування і підтримки доброчесного університетського середовища.

Методи дослідження

Для досягнення поставленої мети та розв'язання визначених завдань було використано методи аналізу, синтезу, порівняння, систематизації інтернет-джерел, узагальнення, що дало змогу виявити особливості формування/підтримки культури дослідницької доброчесності в системі дослідницького врядування в провідних університетах Великої Британії відповідно до даних міжнародних рейтингів Academic Ranking of World Universities, QS World University Rankings та Times Higher Education World University Rankings за 2019 р. (University of Oxford, University of Cambridge, Imperial College London) та кращих українських університетів

відповідно до національного рейтингу «Топ 200» (2019 р.) (Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, Національний технічний університет України «Київський політехнічний університет імені Ігоря Сікорського») та запропонувати рекомендації для вітчизняних закладів вищої освіти щодо удосконалення інституційних політик із забезпечення дослідницької доброчесності в системі управління дослідженнями.

Результати дослідження

Реформування системи вищої освіти України, яке відбувається у зв'язку із імплементацією Закону України «Про освіту» (Закон України «Про освіту», 2017) та Закону України «Про вищу освіту» (Закон України «Про вищу освіту, 2017), передбачає акцентування уваги на дотриманні основних принципів академічної доброчесності та системного підходу до розвитку методів та засобів виявлення плагіату в освітньому просторі при реалізації інституційних політик університетів. З цією метою Міністерством освіти і науки України запропоновано університетам використовувати у роботі «Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності» (Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності», 2018), розроблені на основі вивчення успішного міжнародного досвіду підтримки принципів академічної доброчесності у рамках Проекту сприяння академічної доброчесності в Україні SAIUP за підтримки Посольства США. Рекомендації стосуються, зокрема: формування мотивації педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників до дотримання академічної доброчесності; використання інструментів створення атмосфери академічної доброчесності у закладі вищої освіти та деталізації переліку її порушень; особливостей перевірки дисертаційних робіт на академічний плагіат.

17

Серед заходів, які рекомендовано вживати для підвищення уваги до дотримання норм академічної етики і доброчесності, виділимо ті з них, які безпосередньо пов'язані з формуванням/підтримкою доброчесного дослідницького середовища. Рекомендується:

- включити інформацію про принципи забезпечення академічної доброчесності до програм підготовки аспірантів і докторантів;
- розробити, впроваджувати й оновлювати навчальні курси або модулі з академічної доброчесності для студентів і програм підвищення кваліфікації викладачів;
- створити окремий розділ на веб-сайті університету із матеріалами про академічну доброчесність, етичним кодексом, джерелами, контактами осіб, до яких можна звернутися у разі виникнення питань, публікацією рішень етичної комісії (із дотриманням анонімності).

Окремий розділ «Методичних рекомендацій для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності» під назвою «Етичний кодекс та етична комісія» присвячено розробленню і прийняттю кодексів етики в університетах; аналізу проблем, які супроводжували цей процес; створенню та роботі етичних комісій для розгляду порушень академічної доброчесності. У цьому розділі наведено аналіз процесів, які відбувалися в українській вищій освіті для створення доброчесного середовища, показав, що «окремі українські ЗВО та наукові інститути прийняли кодекси етики ще на початку 2010-х років. Станом на березень-квітень 2017 р. кодекси етики розмістили на власних сайтах 14 з 200 українських ЗВО, які у 2016 р. входили до рейтингу «Топ-200 Україна». Нова хвиля уваги до кодексів академічної поведінки була зумовлена появою восени 2017 р. в українському законодавстві норм про академічну доброчесність й, у зв'язку з цим, рекомендацією МОН до

ЗВО розробити відповідну внутрішню нормативно-правову базу, зокрема, й кодекси етики. Вже станом на грудень 2017 року 73 з 200 ЗВО (з-поміж охоплених рейтингом «Топ-200 Україна») або розмістили кодекс етики на своїх сайтах, або проінформували про його наявність у закладі без розміщення документа в Інтернеті. Ця остання хвиля прийняття кодексів етики продемонструвала щонайменше три проблеми. Перша – чимало українських ЗВО ухвалюють кодекс етики через «вказівку згори», а не на тому етапі розвитку власної академічної культури, коли спільнота університету починає відчувати потребу у формалізації власних етичних та культурних норм і традицій. Друга – навряд чи прийняті у такий спосіб кодекси віддзеркалюють справжні погляди на академічну культуру більшості студентів та викладачів. Адже мало ймовірно, що у стислі терміни можна забезпечити повноцінну розробку і належне обговорення такого документа із залученням усієї академічної спільноти. Третя – багато нових кодексів дослівно запозичили норми про зміст академічної доброчесності, види її порушення, санкції із статті 42 закону «Про освіту».

Ці проблеми породжують ризики неефективності української версії академічних кодексів етики, відсутності їх впливу на поліпшення відносин усередині академічної спільноти, суто формального статусу вказаного документа, а також, навпаки, ризики застосування положень кодексу як способу тиску на членів університетської спільноти («Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності», 2018, с.18-19).

Для визначення орієнтирів у процесі подолання кризи академічної доброчесності в Україні нами у попередніх публікаціях (Drach, 2019; Драч, 2019) проаналізовано наукові праці як зарубіжних, так і вітчизняних дослідників. Зроблено висновок, що проблема формування доброчесного середовища залишається актуальною для сучасної вищої освіти.

Необхідність подолання у вітчизняних університетах кризи академічної, зокрема, дослідницької доброчесності актуалізує увагу до дослідження кращих європейських практик. Вибір для аналізу системи управління дослідницькою діяльністю в університетах Великої Британії пов'язаний з високими позиціями закладів вищої освіти цієї країни в міжнародних університетських рейтингах, які ґрунтуються, зокрема, і на високій якості досліджень в університетах.

Аналіз досвіду провідних університетів Великої Британії проводився нами шляхом ознайомлення із інформацією, яка представлена в університетських звітах із забезпечення дослідницької доброчесності (Research integrity annual report) за 2017–2018 pp. (Драч, 2019). Такі звіти британською організацією UKRIO (Research Integrity Office, United Kingdom) (Офісом дослідницької доброчесності Великої Британії) рекомендовано готувати і подавати до Commons Science and Technology Committee of the House (Комітету з науки та технологій Палати громад британського парламенту) і вони мають містити короткий, але ґрунтовний опис діяльності, що проводиться в університеті для підтримки дослідницької доброчесності.

Проведений аналіз звітів дав змогу виокремити наступні особливості формування високих етичних стандартів в University of Oxford, University of Cambridge, Imperial College London:

- наявність чітких, відкритих політик та процедур забезпечення дослідницької доброчесності, їх постійне удосконалення;
- прозорість та підзвітність щодо дотримання принципів доброчесності у дослідженнях;
- забезпечення надійності, конфіденційності і справедливості процесу розгляду звинувачень у неправомірній поведінці при проведенні досліджень;

- створення можливостей в університетському середовищі щодо навчання та підвищення кваліфікації дослідників з проблеми дослідницької доброчесності;
- співпраця університету з установами-партнерами як на національному, так і на міжнародному рівнях (UKRIO, Russell Group, League of European Research Universities) (Драч, 2019).

Для аналізу інституційних політик щодо дослідницької доброчесності в провідних університетах України враховувалися наступні аспекти: 1) зважаючи на те, що культура дослідницької доброчесності в системі вищої освіти перебуває на стадії формування, інституційні політики українських університетів порівнювалися не лише між собою, а і з відповідними політиками провідних університетів Великої Британії; 2) для порівняння української і британської практики використано документи, які слугують забезпеченню академічної доброчесності в українських та британських університетах; 3) для аналізу інституційних політик університетів України використовувалися не лише вітчизняні нормативні та рекомендаційні документи, а і документ «Self-Assessment Tool for The Concordatto Support Research Integrity» («Self-Assessment Tool for The Concordatto Support Research Integrity», 2014) розроблений UKRIO для підтримки дослідницької доброчесності в університетах Великої Британії.

«Self-Assessment Tool for The Concordatto Support Research Integrity» як один з інструментів підтримання дослідницької доброчесності обраний нами виходячи з того, що він містить детальний перелік питань для університетів щодо самооцінювання політики дослідницької доброчесності, а в Україні такі документи відсутні.

Для проведення аналізу виокремимо питання з «Self-Assessment Tool for The Concordatto Support Research Integrity» (напрямок Policies and systems («політики і системи»)), які, на нашу думку, мають першочергове значення на етапі розбудови системи забезпечення дослідницької доброчесності в університетах України. До таких віднесено наступні запитання:

Чи є у вас інституційна політика щодо дослідницької доброчесності?

Чи включає політика дослідницької доброчесності та інші, пов'язані з нею політики:

- принципи, що описують цінності та обов'язки, пов'язані з дослідженнями?
- стандарти, необхідні для проведення досліджень?
- визначення неправомірної поведінки у дослідженнях?

Проведений нами (Drach, 2019a) аналіз Статутів, Програм та Стратегічних планів розвитку, Звітів ректорів, Етичних кодексів університетів провідних українських університетів (Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, Національного технічного університету України «Київський політехнічний університет імені Ігоря Сікорського») щодо реалізації принципів дослідницької доброчесності показав, що:

- формування доброчесного дослідницького середовища є одним з першочергових завдань провідних українських університетів. Інституційна політика щодо якості досліджень та дослідницької доброчесності, яка її забезпечує, наявна в усіх університетах, але доступ до відповідної інформації значно ускладнено відсутністю на веб-сайтах університетів окремої сторінки, присвяченої дослідницькій доброчесності;

- етичні принципи та етичні норми діяльності членів університетської спільноти представлені в етичних кодексах, які є ключовими документами для формування культури дослідницької доброчесності і певною мірою виконують функцію стандарту, через який реалізується політика дослідницької доброчесності. Проте в інституційних політиках

прослідковується звужене розуміння дослідницької доброчесності, яке зводиться лише до роботи з текстами;

– Етичні кодекси університетів містять визначення неправомірної поведінки у дослідженнях. Водночас опису дій у разі виявлення порушень принципів дослідницької доброчесності, як правило, бракує чіткості (наприклад, «висновки Комісії з етики мають рекомендаційний характер і керівництво Університету чи його підрозділу може брати їх до уваги, ухвалюючи рішення щодо порушника Етичного кодексу» (Київський національний університет імені Тараса Шевченка));

– обов'язки осіб, залучених до реалізації політики дослідницької доброчесності в університетах, представлені фрагментарно і в основному це обов'язки членів етичних комісій та працівників, які здійснюють перевірку на плагіат;

– в документах, які представляють стратегічні цілі розвитку університетів, декларується розвиток демократії та децентралізації в управлінні університетами, намагання зробити університетський менеджмент гнучким, дебюрократизованим, спрямованим на мотивування до активної роботи всіх співробітників університету. Проте на веб-сайтах університетів відсутня інформація щодо механізмів залучення до управління дослідженнями як членів університетських спільнот, так і всіх зацікавлених сторін.

Висновки

Аналіз особливостей інституційних політик провідних британських та українських університетів дозволяє нам зробити висновок про те, що в закладах вищої освіти обох країн забезпечення дослідницької доброчесності є одним з їх основних напрямів; дотримання етичних принципів при проведенні досліджень є обов'язковим для членів університетської спільноти. Водночас, на відміну від вітчизняних університетів в британських закладах вищої освіти інституційні політики щодо дослідницької доброчесності є більш чітко визначеними, відкритими і прозорими, з акцентом на забезпеченні надійності, конфіденційності і справедливості процесу розгляду звинувачень у неправомірній поведінці при проведенні досліджень; спрямованими на забезпечення широких можливостей для навчання, підвищення кваліфікації та консультацій дослідників; передбачають систематичне оцінювання та аналіз стану дотримання принципів доброчесності при проведенні досліджень в університеті. Виявлені особливості дали можливість запропонувати наступні рекомендації для вітчизняних закладів вищої освіти щодо удосконалення інституційних політик із забезпечення дослідницької доброчесності в системі управління дослідженнями.

1. Створити окрему сторінку на веб-сайті університетів, присвячену політиці управління дослідженнями, зокрема, і політиці дослідницькій доброчесності, оскільки загальнодоступні посилання на відповідні політики є одним з доказів їх цілеспрямованості.

2. Забезпечувати прозорість та відкритість інституційної політики університетів щодо дотримання етичних принципів при проведенні досліджень, що передбачає обов'язковість наявності контактів всіх осіб, залучених до її реалізації; оприлюднення рішень етичних комісій; публічність інформування про порушення політики дослідницької доброчесності тощо.

3. Розробити та застосовувати в університетах процедури розслідування підозр щодо порушень дослідницької доброчесності, які б забезпечили ретельність і справедливість.

4. Здійснювати щорічне оцінювання прогресу у формуванні культури дослідницької доброчесності в університетському середовищі та аналізувати відповідний звіт на Вченій раді університету;

5. Забезпечити можливості для систематичного навчання та наявність загальнодоступних навчальних матеріалів для учасників досліджень, отримання ними кваліфікованих консультацій для уникнення можливих порушень при проведенні досліджень;

6. Забезпечити широке залучення членів університетської спільноти до процесу формування культури дослідницької доброчесності.

Бібліографічні посилання

- Драч, І. (2018). Досвід управління дослідницькою діяльністю в університетах Сполученого Королівства: філософсько-аналітичний підхід. *Університет і лідерство*. № 5. С. 13-25. DOI: <https://doi.org/10.31874/2520-6702-2018-5-1-13-25>
- Драч, І. (2019). Підтримка дослідницької доброчесності в системі університетського врядування: досвід Великої Британії. *Університет і лідерство*. № 7. С. 26-50. DOI: <https://doi.org/10.31874/2520-6702-2019-7-1-26-50>
- Драч, І. (2019а). Управління дослідницькою діяльністю в системі університетського врядування: аналіз провідного вітчизняного та зарубіжного досвіду. *Аналіз провідного вітчизняного та зарубіжного досвіду щодо механізмів реалізації ефективного врядування в університетах: препринт (аналітичні матеріали) (частина II)* / Авторський колектив: І. Драч, О. Паламарчук, В. Рябенко, Л. Червона; за заг. ред. С. Калашнікової — Київ: Інститут вищої освіти НАПН України, С. 40-44. DOI: <https://doi.org/10.31874/978-617-7486-30-4-2019>
- Закон України «Про вищу освіту» (2014). URL: <https://zakon.help/law/1556-VII/>.
- Закон України «Про освіту» (2017). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/stru>.
- Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності (2018). URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/2018/10/25/recomendatsii.pdf>
- Розширений глосарій термінів та понять ст. 42 «Академічна доброчесність» Закону України «Про освіту» (від 5 вересня 2017 р.). URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/2018/10/25/glyusariy.pdf>.
- Drach, I. (2019). Policies and procedures for ensuring research integrity in Ukrainian universities. PNAP. Scientific Journal of Polonia university. *Periodic naukowy Akademii Polonijnej*. Vol. 36 (№5). URL: <https://nuife.org/index.php/pnap/article/view/386/363>.
- Paris Communiqué (2018). URL: https://ihed.org.ua/wp-content/uploads/2019/02/Bologna_Conference_27.11.2018_-_Full_document_47p.pdf.
- Self-Assessment Tool for The Concordatto Support Research Integrity (2014). <https://ukrio.org/wp-content/uploads/UKRIO-Self-Assessment-Tool-for-The-Concordat-to-Support-Research-Integrity-May-2014-1.pdf>
- UKRIO. URL: <https://ukrio.org/>.

References

- Drach, I. (2018). Dosvid upravlinnia doslidnytskoiu diialnistiu v universytetakh Spoluchenoho Korolivstva: filosofsko-analitychnyi pidkhid [Experience in research management in the united kingdom universities: philosophical and analytical approach]. *Universytet i liderstvo*. № 5. С. 13-25. DOI: <https://doi.org/10.31874/2520-6702-2018-5-1-13-25> (in Ukrainian).
- Drach, I. (2019). Pidtrymka doslidnytskoi dobrochesnosti v systemi universytetskoho vriyduvannia: dosvid Velykoi Brytanii [Research integrity support in the system of university governance: dosvid Velykoi Brytanii] [Research integrity support in the system of university governance:

- experience of the UK]. *Universytet i liderstvo*. № 7. S. 26-50. DOI: <https://doi.org/10.31874/2520-6702-2019-7-1-26-50> (in Ukrainian).
- Drach, I. (2019a). Upravlinnia doslidnytskoiu diialnistiu v systemi universytetskoho vriaduvannia: analiz providnoho vitchyznianoho ta zarubizhnoho dosvidu [Management of research activities in the system of university governance: an analysis of leading domestic and foreign experience]. *Analiz providnoho vitchyznianoho ta zarubizhnoho dosvidu shchodo mekhanizmiv realizatsii efektyvnogo vriaduvannia v universytetakh: prepynt (analytychni materialy) (chastyna II)* / Avtorskyi kolektyv: I. Drach, O. Palamarchuk, V. Riabchenko, L. Chervona; za zah. red. S. Kalashnikovoi – Kyiv: Instytut vyshchoi osvity NAPN Ukrainy, S. 40-44. DOI: <https://doi.org/10.31874/978-617-7486-30-4-2019> (in Ukrainian).
- Zakon Ukrainy «Pro vyshchu osvitu»* (2014). [Law of Ukraine «On higher education»]. Otrimano z <https://zakon.help/law/1556-VII/> (in Ukrainian).
- Zakon Ukrainy «Pro osvitu»* (2017). [Law of Ukraine «On education»]. Otrimano z <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/stru> (in Ukrainian).
- Metodychni rekomendatsii dlia zakladiv vyshchoi osvity z pidtrymky pryntsyviv akademichnoi dobrochesnosti (2018) [Guidelines for higher education institutions to support the principles of academic integrity]. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/2018/10/25/recomendatsii.pdf>. (in Ukrainian)
- Rozshyrenyi hlosarii terminiv ta poniat st. 42 «Akademichna dobrochesnist» Zakonu Ukrainy «Pro osvitu» (vid 5 veresnia 2017 r.) [Extended glossary of terms and concepts of Art. 42 «Academic Integrity» of the Law of Ukraine «On Education»]. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/2018/10/25/glyusariy.pdf>. (in Ukrainian)
- Drach, I. (2019). Policies and procedures for ensuring research integrity in Ukrainian universities. PNAP. Scientific Journal of Polonia university. *Periodic naukowy Akademii Polonijnej*. Vol. 36 (№5). URL: <https://nuife.org/index.php/pnap/article/view/386/363>.
- Paris Communiqué (2018). URL: https://ihed.org.ua/wp-content/uploads/2019/02/Bologna_Conference_27.11.2018_-_Full_document_47p.pdf.
- Self-Assessment Tool for The Concordatto Support Research Integrity (2014). <https://ukrio.org/wp-content/uploads/UKRIO-Self-Assessment-Tool-for-The-Concordat-to-Support-Research-Integrity-May-2014-1.pdf>
- UKRIO. URL: <https://ukrio.org/>.

Drach Iryna

Research Integrity at Universities: analysis of the United Kingdom and Ukraine experiences

Abstract

Ukraine's accession to the Bologna Process and accession to the European Higher Education Area and the European Research Area leads to an increase in the institutional capacity of domestic higher education institutions, which implies, in particular, improved quality of research. This, in turn, actualizes the change in the paradigm of university research management. Following the recommendations of the Lisbon Summit (2000), universities need to move from traditional governance to a governance model that avoids excessive government regulation and micro-governance. Research governance involves, in particular, the implementation of an institutional policy to create an environment in which high scientific and ethical standards are met when

conducting research. The purpose of the article is to perform a comparative analysis of the specificities of implementing institutional policies on research virtue at British and Ukrainian universities. It has been established that in higher education institutions of both countries ensuring research integrity is one of the main directions of institutional policies; adherence to ethical principles in conducting research is mandatory for members of the university community. At the same time, unlike domestic universities in British higher education institutions, institutional policies on research integrity are more clearly defined, open and transparent. To achieve this goal, methods of analysis, synthesis, comparison, systematization of scientific and internet sources were used, which revealed the peculiarities of supporting/developing a culture of research virtue in the system of research governance in the leading universities in the UK. The comparative analysis made it possible to offer recommendations for domestic higher education institutions to overcome the crisis of academic, in particular, research integrity. The use of the method of generalization made it possible to draw conclusions about the results of the study.

Keywords: university governance, research governance, research integrity.

Інформація про автора:

Драч Ірина

- Доктор педагогічних наук, доцент
- Україна
- Інститут вищої освіти НАПН України, перший заступник директора.
- ORCIDiD 0000-0001-7501-4122
- E-mail: i.drach@ihed.org.ua

23

Drach Iryna

- Doctor Habilitated in Educational Sciences, Associate Professor
- Ukraine
- Institute of Higher Education of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine
- First Deputy Director